

Het Labyrint van Herinnering en Coherentie

*Deel 1: Coherentie in de
Schaduw*

Het Labyrint van Herinnering en Coherentie

*Deel 1: Coherentie in de
Schaduw*

Kristal Kael P

Schrijver: Kristal Kael P

Coverontwerp: Kristal Kael P

ISBN: 9789403866246

Jaar: 2026

Uitgever: Bookmundo

© Kristal Kael P

Alle rechten voorbehouden.

Dit werk, inclusief maar niet beperkt tot de concepten *Axistase*, *axistatische fixatie*, *echo-mechanismen*, *systeem reflexen* en alle bijbehorende teksten, structuren en terminologie, is intellectueel eigendom van de auteur.

Niet-commercieel gebruik

Dit werk mag vrij worden gelezen, geciteerd en gedeeld **voor niet-commerciële doeleinden**, mits:

de inhoud **ongewijzigd** blijft - **duidelijke bronvermelding** wordt gegeven -de naam van de auteur en de titel van het werk expliciet worden genoemd

Beperkingen

Het is **niet toegestaan** om (delen van) dit werk: commercieel te exploiteren -te verwerken in trainingen, methodieken, coaching, therapie, onderwijsprogramma's, AI-systemen of andere toepassingen - te herpubliceren als eigen werk, model of framework zonder **uitdrukkelijke schriftelijke toestemming** van de auteur.

Licenties & Toepassingen

Voor gebruik in commerciële, professionele, educatieve, technologische of organisatorische contexten is een afzonderlijke licentie vereist.

Aanvragen voor licenties, implementatie of samenwerking kunnen worden gericht aan: info@theoriginaltone.com

Dit werk is geregistreerd via ISBN / i-Depot en wordt aanvullend beschermd via tijdstempel- en archiefsystemen. Ongeautoriseerd gebruik of toe-eigening kan worden aangemerkt als schending van intellectueel eigendom.

Inleiding – Het Labyrint van Herinnering en Coherentie

Het Labyrint-karakter

Dit boek is geen rechte lijn, maar een **labyrint**.

- In een doolhof raak je de weg kwijt, maar in een labyrint kom je **altijd dichterbij het centrum**.
- Elke stap is een oefening, geen consumptie.
- Je leest niet alleen met je hoofd, maar met je hele veld: **voelen, kiezen, loslaten, herschrijven**.

Het labyrint is dus **geen valkuil** maar een **weg van herhaling naar transformatie**. Waar herhaling je gevangen houdt, wijst het labyrint steeds terug naar het centrum: **jouw eigen coherentie**.

Doel van het Labyrint

Dit boek wil geen handleiding zijn, maar een **trainingsveld van bewustzijn**.

- Het geeft geen antwoorden, het stelt vragen die terugkaatsen.
- **Het breekt de illusie dat lezen passief is.**
- Het zet herinnering, macht, systeem, taal en stilte in als **levende krachten**.

De lezer ontdekt zo dat bevrijding niet komt van buiten, maar **door de manier waarop zij zelf met herinnering, macht en verhalen omgaan**.

Dit boek Introduceert een andere kijkrichting.

In Deel 1:

- **Toonveld 1 (Atlas) → wat mensen dragen**
- **Toonveld 2 (Kroniekschrijvers) → wat systemen doen**

Het ene is belichaamd.

Het andere structureel.

Samen maken ze zichtbaar hoe last ontstaat:

- niet alleen in het lichaam
- maar ook in taal, geschiedenis en herinnering

En precies daardoor kan de lezer later begrijpen:
waar hij droeg,
waar het systeem schreef,
en waar coherentie mogelijk wordt.

Ik verplaats het zwaartepunt van ervaring naar
structuur.

Voorbeelden:

**herinnering $\neq$ emotie $\rightarrow$ herinnering als
functioneel systeem**

**identiteit $\neq$ kern $\rightarrow$ identiteit als gevolg van
draag- en schrijfdynamieken**

**macht $\neq$ intentie $\rightarrow$ macht als reflexmatig
auteurschap**

**Echo = herhaalde rol-, toon- en
gedragsstructuur**

die ooit veiligheid bood

en daarna autonoom blijft draaien

Dat betekent:

echo's zijn niet fout

echo's zijn niet traumaresten

echo's zijn stabilisatiemechanismen

Ik schrijf geen “waarheid”, ik schrijf positie.

Dit boek:

wil niet overtuigen

wil niet helen

wil niet bekeren

Het doet dit:

het verplaatst de lezer van binnen het systeem

naar een positie ervoor

Dat maakt het:

niet ideologisch

niet normatief

niet spiritueel-dwingend

Hoe de hoofdstukken werken (zes delen per hoofdstuk)

1. Mythe of Filosofische Echo

- Elk hoofdstuk opent met een oud verhaal of een filosofische stem.
- Niet als “waarheid”, maar als **spiegel: hoe resoneert dit in jou?**

2. Perspectief A – Bevrijding

- De eerste kijkrichting: herinnering als kracht, systeem als heling, macht als zuiverheid
- Dit laat zien hoe dezelfde realiteit een pad naar vrijheid kan zijn.

3. Perspectief B – Herhaling

- De tweede kijkrichting: herinnering als last, systeem als onderdrukking, macht als projectie
- Dit laat zien hoe diezelfde realiteit destructief of verstrikkend kan werken.

4. Coherentie – De sleutel

- Hier wordt de beweging zichtbaar: hoe navigeer je tussen A en B?
- **Coherentie is het middenpad: geen ontkenning, geen overgave aan herhaling, maar transformatie. (de kern, het snijvlak van het nul punt)**

5. Echo van Stemmen

- Elk hoofdstuk sluit af met **een echo van een denker, mysticus of mythefiguur.**
- Niet als citaat, maar als resonantie — een stem die opnieuw geboren wordt in dit boek.
- Dit geeft de lezer het gevoel dat ze in een **gesprek tussen eeuwen** staan.

Toonveld 1 – De Drager en de Echo

Deel 1: Mythe: Atlas – Last of Kracht

In de Griekse mythologie wordt Atlas vaak afgebeeld als de Titan die de hemel draagt. Het beeld is bekend: een machtige gestalte, gebogen onder **een oneindig gewicht, geketend aan een straf die nooit verlicht zal worden**. Maar wat betekent dat eigenlijk? Was Atlas slechts een slachtoffer van een goddelijk oordeel, of belichaamt hij iets diepers: de kracht om het onvoorstelbare te dragen, zonder ooit te bezwijken?

Atlas als symbool van last

Volgens Hesiodus en latere schrijvers werd Atlas gestraft na de Titanenstrijd, de oorlog tussen de oude goden (Titanen) en de Olympiërs. Zijn lot: het dragen van het hemelgewelf op zijn schouders. Dit werd gezien als de ultieme last: **een taak die geen einde kende, een offer dat geen verlossing bracht**.

In deze interpretatie staat Atlas symbool voor de mens die gebukt gaat onder **herinnering, schuld of verantwoordelijkheid** — een gewicht dat te groot lijkt om ooit af te leggen.

Atlas als symbool van kracht

Toch kan dezelfde mythe ook anders gelezen worden. Want wie draagt het universum, zonder dat het instort? Wie houdt hemel en aarde gescheiden, zodat de kosmos zijn ordening behoudt? **Atlas is niet slechts een gestrafte, maar ook een beschermer, een drager van evenwicht.** Zijn kracht is niet alleen fysiek maar kosmisch: hij bewaart **de scheiding tussen chaos en orde**. Hier verschijnt Atlas als archetype van iemand die een last **transformeert** tot een rol, een plaats, een verantwoordelijkheid die een geheel dient.

Atlas in de mens zelf

Wanneer we deze mythe naar onszelf **spiegelen**, herkennen we de spanning: **soms voelen we ons gebukt onder het gewicht van herinnering, trauma of verantwoordelijkheid.** Soms echter ervaren we dezelfde last als roeping: “Dit is wat ik draag, omdat ik iets bewaak wat groter is dan mezelf.” De vraag wordt dan: **wat bepaalt of onze last ons verplettert of ons kracht geeft?**

Atlas leert dat het niet het gewicht zelf is dat ons breekt of draagt, maar **de betekenis** die we eraan toekennen. **Een last zonder betekenis is slavernij; een last die verbonden is met zin kan een bron van kracht worden.**

Atlas in de klassieke filosofie en kosmologie

Wanneer we teruggaan naar de Griekse Oudheid, zien we Atlas niet slechts als een mythologische figuur die een hemelbol draagt, maar als een **levend symbool van orde en grens**. De Grieken leefden met de overtuiging dat chaos altijd op de loer lag. Mythen waren niet slechts verhalen, maar **manieren om de natuur en kosmos te begrijpen**.

Atlas werd in dit perspectief een **fundament**: de Titan die gescheiden hield wat anders in elkaar zou storten. Filosofen zoals Plato gebruikten de taal van mythen vaak als **spiegel** voor hun **theorieën**. Hoewel Atlas niet expliciet in zijn *Timaeus* genoemd wordt, is de parallel onmiskenbaar: het universum heeft dragers nodig — krachten of principes die de orde waarborgen.

Voor Aristoteles vinden we een ander aanknopingspunt. Zijn idee van de **onbewogen beweging** is een **conceptuele echo** van Atlas: **er is een oorsprong die niet zelf bewogen wordt, maar die alles in beweging houdt**. Atlas is geen god die ingrijpt, maar een kracht die voortdurend aanwezig is, net als de **zwaartekracht**.

De boodschap die hieruit spreekt, is dat de drager niet alleen een figuur van straf is, **maar ook een symbool van noodzakelijke balans**: zonder Atlas geen kosmos, geen scheiding tussen hemel en aarde, geen fundament om op te staan.

Reflectie voor de lezer: Wat draag jij dat niet slechts last is, maar ook fundament vormt? Welke lasten houden jouw wereld bijeen?

Atlas als archetype in psychologie en Jungiaanse denktraditie

Carl Gustav Jung introduceerde het idee dat mythen **collectieve symbolen** zijn, uitdrukkingen van wat hij het *collectief onbewuste* noemde. Atlas werd in die context vaak gezien als het archetype van de **drager**: degene die lasten draagt die groter zijn dan het individu.

In therapeutische context herkennen mensen dit archetype:

- **Kinderen die emotioneel de last van hun ouders dragen.**
- **Families waarin trauma wordt doorgegeven van generatie op generatie.**
- **Samenlevingen waarin enkelen het gewicht van onrecht of geheimen dragen om anderen te beschermen.**

Dit kan leiden tot een gevoel van kracht en verantwoordelijkheid, maar ook tot uitputting en verbittering. De *Atlas-mens* is iemand die geleerd heeft alles vast te houden — **soms ten koste van zichzelf.**

Jung zou benadrukken: zolang de last onbewust gedragen wordt, verplettert hij. **Wordt de last echter bewust erkend, dan kan hij transformeren.** De drager wordt dan geen slachtoffer, maar een hoeder.

Ook moderne psychologen gebruiken de metafoor van Atlas. In systemische therapie spreekt men over de “**last van het systeem**” die zich nestelt op de schouders van een individu. Het beeld van Atlas helpt cliënten om te begrijpen dat wat ze dragen niet altijd “**van hen**” is.

Reflectie voor de lezer: Draag jij misschien iets dat eigenlijk niet van jou is? En zou het erkennen daarvan een eerste stap kunnen zijn naar loslaten?